Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

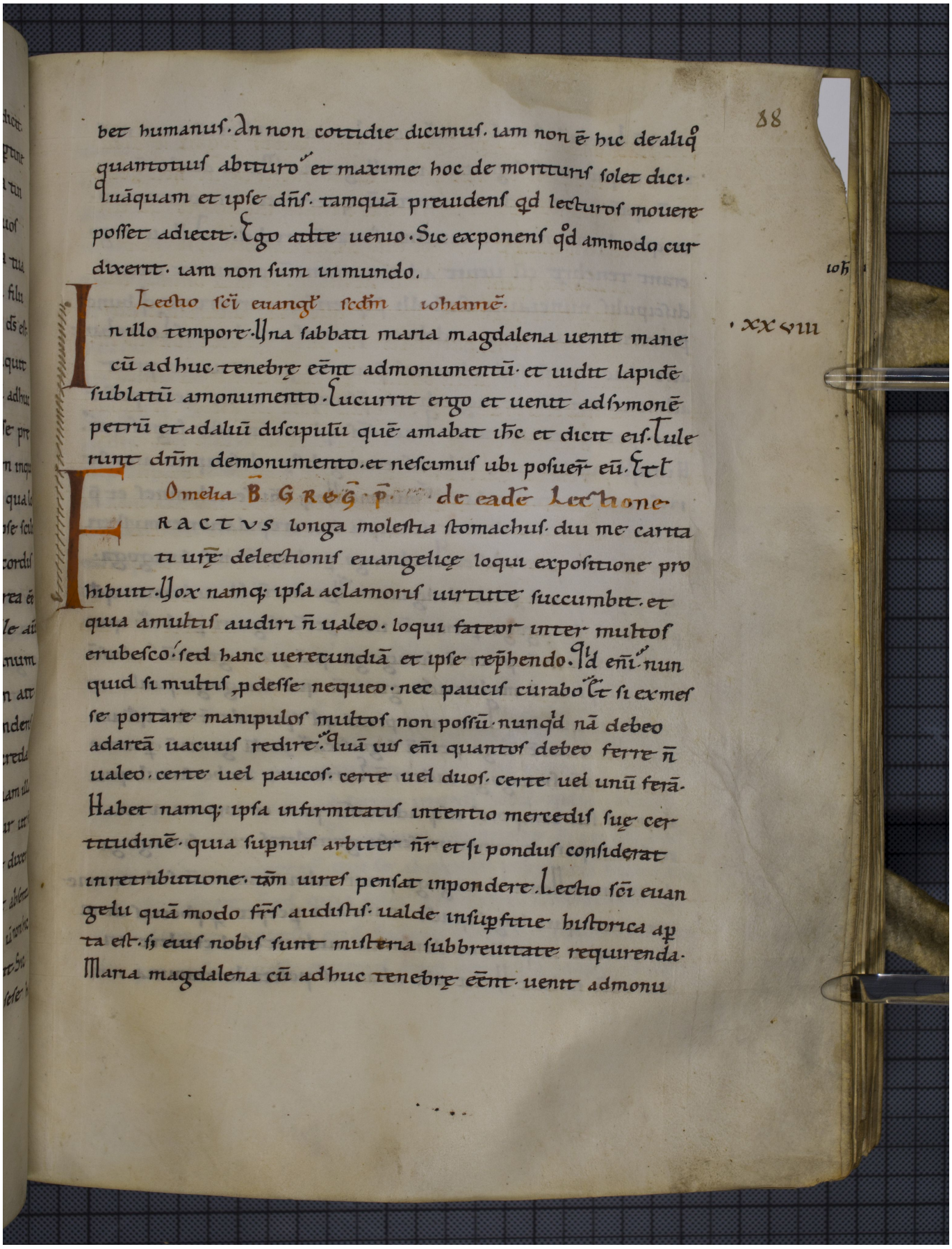

88

bet humanus. An non cottidie dicimus. iam non ē hic de aliq̃
quantotiuis abituro. et maxime hoc de morituris solet dici.
Quāquam et ipse dñs. tamquā preuidens qd lecturos mouere
posset adiecit. Ego autē uenio. Sic exponens q̃d ammodo cur
dixerit. iam non sum in mundo.

Lectio scī euangl̃ scd̃m iohannē.

In illo tempore. Una sabbati maria magdalena uenit mane
cū adhuc tenebrę eēnt admonumentū. et uidit lapidē
sublatū amonumento. Cucurrit ergo et uenit ad symonē
petrū et adaliū discipulū quē amabat ihc et dicit eis. Tule
runt dnm demonumento. et nescimus ubi posuer eū. Et c

Omelia B. Greg. p. de eadē Lectione.

Fractus longa molestia stomachus. diu me carta
ti urę delectionis euangelicę loqui expositione pro
hibuit. Uox namq; ipsa aclamoris uirtute succumbit. et
quia amultis audiri ñ ualeo. loqui fateor inter multos
erubesco. sed hanc ueretundiā et ipse reprehendo. Qd enī nun
quid si multis, pdesse nequeo. nec paucis curabo. Et si ex mes
se portare manipulos multos non possū. nunq̃d nā debeo
adarēā uacuus redire. Quā uis enī quantos debeo ferre ñ
ualeo. certe uel paucos. certe uel duos. certe uel unū ferā.
Habet namq; ipsa infirmitatis intentio mercedis suę cer
titudinē. quia supnus arbiter ñr et si pondus considerat
in retributione. tām uires pensat in pondere. Lectio scī euan
gelii quā modo frs audistis. ualde insuptitie historica ap
ta est. si euis nobis sunt misteria subbreuitate requirenda.
Maria magdalena cū adhuc tenebrę eēnt. uenit admonu